

dacă traiul nostru nu era nici pe departe unul strălucit, nu duceam totuși lipsă de cele trebuitoare hranei de zi cu zi. Văcuța

noastră cea roșcată ne dădea lapte gras din belșug, iar grădina, deși nu prea mare, era bine gospodărită. Bărbatul tușei Barberin era plecat la muncă în Paris

și eu nu-l văzusem niciodată. Câștiga binișor din cioplitul în piatră și, din când în când, trimitea bani acasă.

Într-o seară de noiembrie, un străin a bătut la ușă. Când mătușa mea a ieșit în prag, bărbatul i-a spus pe un ton grav:

— Vin de la Paris cu vești nu tocmai

găsise dimineată
mort, chiar în
poarta casei. Am
plâns după el și
m-am întrebat ce
să fac acum,
încotro să mă duc?
Apoi mi-am adus
aminte de doamna Milligan. Da, pe ea
trebuia să o găsec! M-am hotărât însă
să trec mai întâi pe la mătușa Barberin,
dar pe ascuns, pentru că îmi era frică ca
nu cumva unchiul să mă vândă din nou
vreunui alt stăpân.

Din fericire, unchiul nu era acasă. Ce

bucurie ne-a cuprins revăzându-ne!
Ne-am îmbrățișat, am plâns împreună,
am povestit toate întâmplările prin care
trecusem și am stat la masă, unde tușa
mi-a dat clătite
gustoase, cum
numai ea știa să
facă. Apoi mi-a
povestit că părinții
mei adevărați m-au căutat acasă, la
Chavanon. Am fost uimit să aflu că
locuiau în Londra și erau englezi.

Am pornit fără întârziere spre Anglia
și acolo am aflat că îi chema Driscoll.
Familia asta nu era însă nici pe departe

primească vestea plecării mele cu cea mai mare deznădejde, neștiind unde să mă caute. Dar toate lacrimile mele erau de prisos, pentru că Barberin m-a vândut lui Signor Vitalis fără nicio părere de rău și eu am fost nevoit să-mi părăsesc satul copilăriei.

Viața alături de Vitalis și de trupa sa nu semăna cu nimic din ce cunoscusem eu până atunci. Străbăteam distanțe mari

și poposeam din când în când la hanuri sărăcăcioase, unde plăteam cu te miri ce. Deseori ne culcam în câte un șopron,

unde dormeam direct pe paiele întinse pe jos. Câștigam puțin din reprezentațiile pe care le dădeam prin piețele târgurilor.

În schimb, prietenia pe care o simțeam din partea lui Vitalis acoperea toate neajunsurile sărăciei. Mulțumită lui am